

Sygn. akt VU 1267/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Małgorzata Przybyła

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r. w Kaliszu

odwołań W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 21 września 2015 r. i 20 października 2015r. Nr (...)

w sprawie W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

oddala odwołania

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu, ustalił W. S. wysokość emerytury w systemie tzw. składki zdefiniowanej poczynając od dnia 1 października 2013 r. Wysokość świadczenia obliczono przyjmując wartość zewidencjonowanych składek na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 296 335,98 zł, wartość zwaloryzowanego kapitału początkowego w kwocie 997 299,47 zł oraz współczynnika średniego dalszego trwania życia 184,50 miesięcy na dzień 9.07.2012 r. tj. na dzień złożenia wniosku o przyznanie emerytury z tytułu ukończenia podstawowego wieku emerytalnego. Wyliczona w ten sposób emerytura na kwotę 7 011,57 zł została poddana kolejnym waloryzacjom i od dnia 1 marca 2015 r. wynosi kwotę 7 459,08 zł.

Decyzją z dnia 20 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. obliczył W. S. poczynając od dnia 1 maja 2015 r. wysokość emerytury przyjmując do obliczeń te same wielkości odnośnie składek i kapitału początkowego co w decyzji z dnia 29 września 2015 r. oraz współczynnik średniego dalszego trwania życia – 175,80 miesięcy. Wyliczona w ten sposób emerytura na kwotę 7 358,56 zł została poddana kolejnym waloryzacjom i od dnia 1 marca 2015 r. wynosi kwotę 7 828,22 zł. W decyzji została także wskazana kwota wyrównania świadczenia za okres 1.05. – 31.10.2015 w kwocie 2 214,84 zł.

Odwołania od każdej z powyższych decyzji złożył W. S. wskazując na błędne obliczenie wartości zwaloryzowanego kapitału początkowego i wartość zewidencjonowanych składek oraz błędne przyjęcie wskaźnika średniego dalszego trwania życia w decyzji z dnia 29 września 2015 r. a także błędne wyliczenie wyrównania świadczenia w decyzji z dnia 20 października 2015 r., które w ocenie skarżącego winno obejmować okres od 2013 r. i wyliczone zostać na kwotę 8 788,28 zł

Organ rentowy wniósł o oddalenie obydwu odwołań.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

Odwołujący W. S. urodzony dnia (...), w styczniu 2009 r. złożył wniosek o przyznanie emerytury. Decyzją z dnia 16 marca 2009 r. organ rentowy przyznał odwołującemu emeryturę poczynając od dnia 1 stycznia 2009 r. Wysokość świadczenia obliczono w oparciu art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dniu 9 lipca 2012 r. odwołujący złożył wniosek o przyznanie emerytury dla osoby mającej ukończony podstawowy wiek emerytalny. Załatwiając powyższy wniosek, organ rentowy decyzją z dnia 19 września 2012 r. przyznał odwołującemu emeryturę obliczoną od nowej podstawy wymiaru emerytury.

Pismem z dnia 21 października 2013 r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o obliczenie emerytury zgodnie z art. 26 w związku z art. 55 wskazanej wyżej ustawy. Prawo odwołującego do obliczenia emerytury we wskazany wyżej sposób zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 20 sierpnia 2014 r. w sprawie VU 204/14. Wyliczona hipotetycznie wartość emerytury na dzień 1 października 2013 r. dla potrzeb rozstrzygnięcia w powyższej sprawie wyniosła kwotę 7 839,63 zł a po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r. – kwotę 7 965,06 zł. Przyjęte do obliczeń wartości to: wartość zewidencjonowanych składek na koncie ubezpieczeniowym z uwzględnieniem waloryzacji to kwota 313 244,24 zł, zwaloryzowanego kapitału początkowego – kwota 1 053 203,62 zł a średnie dalsze trwanie życia – 174,30 miesięcy. Dla potrzeb ustalenia hipotetycznej wysokości emerytury, organ rentowy decyzją z dnia 28 maja 2014 r. obliczył odwołującemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 336 435,66 zł. Od tej decyzji nie zgłoszono odwołań.

/ bezsporne /.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę obliczenia emerytury, dla osoby urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175.

Jak wynika z powyższego, jedną z wielkości branych pod uwagę przy obliczaniu wysokości emerytury w powyższym trybie, jest wartość kapitału początkowego, następnie waloryzowanego.

Zgodnie z przepisem art. 174 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /Dz. U. nr 162 poz.1118 z późn. zm./ kapitał początkowy ustala się na zasadach odpowiednich przy ustalaniu wysokości emerytury na podstawie art. 53 ustawy przy czym przebyte okresy składkowe i nieskładkowe przyjmuje się z okresu sprzed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z przepisem art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, emerytura wynosi:

- 1)24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, oraz
- 2)po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych;
- 3)po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Poza sporem pozostawał rozmiar okresów składkowych i nieskładkowych oraz wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. Według decyzji z dnia 28 maja 2014 r. jest to kwota 336 435,66 zł.

W odwołaniach od obydwu decyzji skarżący nie formułuje w sposób skonkretyzowany zarzutów odnoszących się do metody naliczenia obydwu wartości: zwaloryzowanego kapitału początkowego i zewidencjonowanych składek na koncie ubezpieczeniowym. Przyjęte przez organ wielkości przyrównuje tylko do wielkości przyjętych przy obliczeniu hipotetycznej wysokości emerytury w sprawie badanej w 2014 r. Nie są to argumenty wskazujące na wadliwość przyjętych przez organ rentowy wielkości przy obliczaniu wysokości emerytury przedstawionej w obydwu decyzjach jeżeli występujące różnice wynikają z tego, że organ rentowy obliczając hipotetyczną wysokość świadczenia przyjmował zasady waloryzacyjne obowiązujące w dniu wystawienia zaświadczenia – czerwiec 2014 r. Na taką zależność wskazują przyjęte do hipotetycznych obliczeń kwoty analizowanych w tym miejscu wielkości. Są to wielkości zasadniczo odpowiadające kwotom przyjętym w decyzjach powiększone o waloryzację składek i kapitału początkowego przeprowadzoną w 2014 r. a odnoszącą się do składek i kapitału początkowego na dzień 31 stycznia 2013 r. Przyjęte w 2014 r. wielkości waloryzacyjne składek i kapitału za 2013 r. wskazują na wskaźnik – 104,54%. Również i wskaźnik średniego dalszego trwania życia, przyjęty w wyliczeniach hipotetycznych (174,30) odnosi się do wskaźnika obowiązującego w 2014 r. dla osoby mającej ukończone 69 lat i 8 miesięcy. Taki był właśnie wiek odwołującego w dacie sporządzania wyliczenia dla potrzeb sprawy VU 204/14.

Nie było również warunków aby zakwestionować przyjęty przez ZUS w decyzji z dnia 29 września 2015 r. wskaźnik średniego dalszego trwania życia – 184,50 miesięcy albowiem obowiązujące w dacie złożenia wniosku o emeryturę z tytułu ukończenia podstawowego wieku emerytalnego (art. 27 ustawy) wiek odwołującego wynosił 68 lat i 4 miesiące i dla tego przedziału wiekowego komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (MP. Z 2012 r. poz. 182) podaje wskazaną wyżej wielkość.

Z kolei przyjęta przez ZUS w decyzji z dnia 20 października 2015 r. wielkość średniego dalszego trwania życia 177,80 ma oparcie w komunikacie z dnia 25 marca 2008 r. obowiązującego w okresie osiągnięcia przez odwołującego powszechnego wieku emerytalnego przy czym powyższą wielkość należało zastosować poczynając od dnia 1 maja 2015 r. albowiem stosowanie tej wielkości dla obliczania emerytur dopuściły dopiero przepisy ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nie było więc tym samym również i podstaw aby wyliczać wysokość wyrównania świadczenia w zakresie odnoszącym się do decyzji z dnia 20 października 2015 r. w sposób zaprezentowany w odwołaniu od tej decyzji.

W tych warunkach odwołania jako nieuzasadnione polegały oddaleniu.